

การให้การบ้าน

อรุณศรี อนันตรศิริชัย

“การให้การบ้าน” เป็นหัวข้อที่มีการถกเถียงกันอย่างกว้างขวางใน นานาประเทศในแง่ที่ว่า “การให้การบ้าน” เป็นของจำเป็นหรือไม่ และเป็น ส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนหรือไม่ บางคนมีความเห็นว่า “การบ้าน” เป็น กลวิธีหนึ่งที่ทำให้นักเรียนไม่ออกไปเที่ยวเล่นนอกบ้านหรือไม่นั่งดูโทรทัศน์อยู่ ตลอดเวลา บางคนก็เชื่อว่า การบ้านเป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้เด็กมีโอกาสฝึกฝนเรื่อง ที่เรียนไปแล้ว ความเห็นต่าง ๆ เหล่านี้มักขึ้นอยู่กับบุคคลนั้น ๆ มีปรัชญาเกี่ยวกับ การศึกษาหรือมีทัศนคติอย่างไรต่อการเรียนการสอน บทความนี้เป็น การเสนอ ความเห็นที่ได้จาก Peel Board of Education ที่ตีพิมพ์ในวารสาร *The Canadian School Executive : The Magazine for Leaders in Education*¹ ฉบับ ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2531

ความเห็นเกี่ยวกับ “การให้การบ้าน” เป็นเรื่องที่มีการวิพากษ์วิจารณ์กันมาก ตั้งแต่ มีการจัดการศึกษาในระบบโดยมุ่งไปที่การให้ การบ้านแก่นักเรียนระดับมัธยมศึกษามากกว่า นักเรียนระดับประถมศึกษา ความคิดดั้งเดิมมี

อยู่ว่า การบ้านเป็นตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพของ โรงเรียน ทั้งนี้เชื่อกันว่าการบ้านเปรียบเสมือน ยาครอบจักรวาลที่ช่วยพัฒนาการเรียน อย่างไรก็ตามงานวิจัยเกี่ยวกับ “การให้การบ้าน” อยู่ น้อยมาก โดยทั่วไปจะเป็นงานวิจัยที่เสนอทั้ง

¹ Peel Board of Education for the Classroom : Using Homework Effectively. *The Canadian Executive*. Xancor Canada : Vancouver. 7 : 8 (February), 32-33, 1988.

ข้อดีและข้อเสียของการให้การบ้าน และเป็น การเสนอที่ได้จากความเห็นในเชิงอัตนัย ซึ่ง มักมีแนวโน้มไปในทางที่ว่า ทั้งนักการศึกษา และผู้ปกครองเชื่อว่าการให้การบ้านเป็นสิ่งที่ดี

งานวิจัยชิ้นสำคัญจากบทความดังกล่าว เป็นงานวิจัยซึ่งเก็บข้อมูลจากนักเรียนอายุ 17 ปี จำนวน 10,000 คน ในเรื่องเกี่ยวกับเวลาที่ใช้ ทำการบ้านและเวลาที่ใช้ดูโทรทัศน์ ได้สรุป ผลการวิจัยไว้ว่า นักเรียนที่ใช้เวลาทำการบ้าน มากและใช้เวลาดูโทรทัศน์น้อย มีผลการสอบ ที่ดี ตัวอย่างเช่น นักเรียนที่ทำข้อสอบได้ ถูกต้อง 80% ใช้เวลาดูโทรทัศน์น้อยกว่า 1 ชั่วโมงต่อคืน และใช้เวลาทำการบ้านมากกว่า 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ นักเรียนที่ใช้เวลา ทำการบ้านเพียงเล็กน้อยหรือไม่ทำเลยเพราะ มัวแต่ดูโทรทัศน์จะทำข้อสอบได้น้อยมาก

งานวิจัยอีกชิ้นหนึ่งที่บทความดังกล่าว อ้างถึงเป็นงานวิจัยที่เก็บข้อมูลจากนักเรียน ระดับมัธยมปลาย จำนวน 20,364 คน พบว่า ความสามารถในการเรียนมีผลเป็นอย่างมากต่อ การเรียน แต่เวลาที่ใช้ทำการบ้านก็มีส่วนที่ส่ง ผลกระทบต่อผลการเรียนเช่นกัน งานวิจัยอีก ชิ้นหนึ่งรายงานว่า การฝึกฝนการเรียนด้วยการ ทำการบ้านไม่สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนการสอน โดยให้ข้อคิดที่ว่า ความแตกต่างระหว่าง นักเรียนไม่ได้นำมาใช้เป็นส่วนประกอบในการ

ให้การบ้านโดยพบว่า โรงเรียนประมาณ 38 โรงเรียน หรือ 50 เปอร์เซ็นต์ ของโรงเรียนที่อยู่ในการ สุ่มตรวจให้การบ้านแก่นักเรียนทุกคนเหมือนกัน หมด และครูเพียงหนึ่งในสามที่ตรวจการบ้าน คืนให้แก่นักเรียน

ข้อดีข้อเสียของการให้การบ้านมีดังนี้

ข้อดี

– พ่อแม่ ผู้ปกครอง นักเรียน ครู และ ผู้บริหารโรงเรียนคาดหวังว่า “การบ้าน” เป็น งานส่วนหนึ่งที่นักเรียนต้องทำให้แล้วเสร็จนอก ห้องเรียน และถือว่า “การบ้าน” เป็นส่วน หนึ่งของชีวิตการเป็นนักเรียน ทั้งความรู้สึก ของพ่อแม่ที่มีต่อโรงเรียนขึ้นอยู่กับความ มากน้อยของ “การบ้าน” และ “คุณภาพของการ บ้าน”

– โดยทั่วไป พ่อแม่ และครูมีความเชื่อ ว่า “การบ้าน” ช่วยพัฒนาคุณลักษณะที่พึง ประสงค์บางประการ เช่น ความมีระเบียบวินัย ในตนเอง ลักษณะนิสัยที่ดี การจัดแบ่งเวลาใน การทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และความ รับผิดชอบต่อตนเอง สิ่งเหล่านี้จะส่งผลดีต่อ การเรียนทั้งทางด้านวิชาการและการปฏิบัติ งาน

– การบ้านเป็นสิ่งจำเป็นเพราะเวลาใน ชั้นเรียนมีไม่เพียงพอต่อการเรียนทุกสิ่งทุกอย่าง

กระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพควรจะต้องมีการเตรียมตัวก่อนเวลาเรียนและทบทวนบทเรียนหลังการเรียน โดยเฉพาะวิชาที่ต้องมีการเรียนรู้ต่อเนื่องกัน ตามลำดับก่อนหลังกล่าวคือ การเรียนในเรื่องต่อไปต้องอาศัยความเข้าใจในเรื่องที่เรียนมาแล้ว

– การบ้านช่วยให้มีการพัฒนาทางด้านความคิดและฝึกฝนทักษะของการวิจัย โดยเฉพาะวิชาที่ต้องใช้ข้อมูลในท้องถิ่น การบ้านที่เป็นงานเกี่ยวกับการสัมภาษณ์ การเก็บข้อมูลในท้องถิ่นจะช่วยให้นักเรียนมีโอกาสที่ตีเทียมในการฝึกฝนทักษะการวิจัย

– การบ้านมีส่วนทำให้การเรียนในห้องเรียนต่อเนื่องไปถึงที่บ้าน และเปิดโอกาสให้นักเรียนเรียนด้วยตนเอง ตลอดจนช่วยให้พ่อแม่รู้สึกที่ตัวเองใกล้ชิดกับโรงเรียนเพราะมีส่วนช่วยเหลือลูกในการทำการบ้าน

ข้อเสีย

– การบ้านเป็นตัวจำกัดไม่ให้นักเรียนเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมที่ช่วยเหลือชุมชน และกิจกรรมอื่น ๆ เวลาที่เรียนในโรงเรียนประมาณ 5-6 ชั่วโมงต่อวันนั้นมากพอแล้วสำหรับเด็ก

– การบ้านอาจมีส่วนสร้างนิสัยการเรียนที่ไม่ดี เช่น ทำงานลวก ๆ หรือลอกการบ้าน

จากเพื่อนเพื่อจะได้เสร็จและส่งครูได้ทันเวลา พฤติกรรมเช่นนี้จะเกิดขึ้นบ่อย ถ้าครูลงโทษนักเรียนที่ส่งการบ้านช้า

– นักเรียนจะมีทัศนคติเหมือนครู ถ้าครูสั่งการบ้าน อย่างไม่คิดและไม่มีความมุ่งหมาย โดยนักเรียนก็จะทำการบ้านอย่างไม่เห็นความสำคัญของการบ้านเช่นกัน

– การบ้านอาจจะก่อให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียนได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าการบ้านทำให้เด็กต้องถูกลงโทษ นอกจากนี้ถ้าหากครูไม่ยอมตรวจการบ้านด้วยแล้ว คุณค่าหรือความสำคัญของการบ้านก็จะยิ่งลดน้อยลง จนกระทั่งไม่สามารถนับเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

– เนื่องจากนักเรียนต้องเรียนหลายวิชา ครูควรจะช่วยมือกันในการให้การบ้านให้เหมาะสม นักเรียนไม่ควรจะมีการบ้านมากเกินไปจนทำไม่ทัน ผู้บริหารควรมีตารางแสดงปริมาณ หรือจำนวนของการบ้านที่ครูแต่ละคนจะให้ให้นักเรียน เพื่อครูทุกคนจะได้มีส่วนร่วมรับรู้ ซึ่งในเรื่องนี้มีข้อเสนอแนะข้อหนึ่งคือ ควรกำหนดวันที่จะให้การบ้านนักเรียนเป็นรายวิชา เช่น วันจันทร์และวันพุธเป็นวันที่ให้การบ้าน วิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ วันอังคาร

และวันหยุดสุดสัปดาห์เป็นวันที่ให้การบ้านวิชาภาษา และสังคมศึกษา เป็นต้น อีกวิธีหนึ่งคือ กำหนดเวลาต่อวันหรือสัปดาห์ในการทำการบ้านแต่ละวิชาไว้ ข้อสำคัญคือ อย่าให้การบ้านในวิชาหรืองานที่ไม่จำเป็น

– งานหรือแบบฝึกหัดที่คล้าย ๆ กัน ควรจะให้ในปริมาณที่เหมาะสม ที่ดีและถูกต้อง คือ แบบฝึกหัดที่ให้การบ้านควรเป็นแบบฝึกหัดที่มีวิธีทำต่าง ๆ กัน แต่ไม่ควรเป็นแบบฝึกหัดในเรื่องที่ยังไม่ได้สอนในชั้น

– ครูจะต้องมีการวางแผนล่วงหน้าว่าจะให้การบ้านอะไรบ้างแก่นักเรียน ไม่ควรให้การบ้านตอนท้ายชั่วโมงหรือในขณะที่ครูคุมชั้นไม่อยู่ ครูจะต้องแน่ใจว่าการบ้านที่นักเรียนได้รับนั้น นักเรียนมีความเข้าใจเป็นอย่างดี และครูต้องคำนึงถึงเวลาที่นักเรียนต้องใช้ทำการบ้านนั้น ๆ ด้วย

ครูต้องตรวจแก้ไขและส่งการบ้านคืนให้นักเรียนทันที นักเรียนจะไม่เห็นความสำคัญ

ของการบ้านถ้าครูไม่ตรวจแก้ไขและให้คำตอบที่ถูกต้อง

– ครูควร จะทำให้นักเรียนคำนึงถึงว่าการบ้านเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนในห้องเรียน ซึ่งเจงนักเรียนให้เห็นถึงประโยชน์ของการบ้าน

– การให้การบ้านควรจะเป็นการให้เพื่อทำให้นักเรียน ได้มีประสบการณ์การเรียนรู้มากที่สุด โดยสิ้นเปลืองเวลาและแรงงานน้อยที่สุด

– ควรมีการเขียนจุดประสงค์ของการให้การบ้าน ตลอดจนการให้คะแนน และกฎเกณฑ์อื่น ๆ ให้พ่อแม่และตัวนักเรียนเองได้รับรู้

ความเห็นที่ได้จากบทความข้างต้นช่วยเห็นว่า “การให้การบ้าน” มีทั้งประโยชน์และโทษต่อนักเรียน แต่มีแนวโน้มที่เป็นประโยชน์มากกว่าโทษ และจะมีแต่ประโยชน์มากกว่าโทษ และจะมีแต่ประโยชน์ยิ่งขึ้นถ้าครูและผู้บริหารร่วมมือกันพิจารณาถึงวิธีการให้การบ้าน ทั้งในแง่ของจำนวนและคุณภาพของการบ้าน